

5. Kaj predy krjechej pschineštk je ton swjet, tak jon njett mo-
ricz ze, tu zyrkej, słowo, potst-
wosz won wutupicz ze njewnje
dosz.

6. Tak pyta nasche nesbozo,
a jako law dze wokolo, te sw-
cizje lecze slesnoszju, so by moł
schkodzić Kscheszjanstwu.

7. Tu kwilu pak czi Jandzeljo
wobwachuja to Kscheszjanstwo,
so bychu czerta lesnoszi tu na
nikim moz nedali.

8. Kaj, Daniel to shonit je,
dny bez lawami šedzišche, tež
Jandzeljo su Lothemi se wschit-
kej nusy pomhali.

9. Za hjeza wpezy zehliwej
czjoch mujow wopalila nej, dny
bjechu we tem płomenju, knim
pschindze Jandzel spomozu.

10. Tak hjeschje Boh njett
wohu pomha nam se słoszje a
nesboza psches swojich swjatnych
Jandzelow, tnych naschich swjer-
nych wajchtarjow.

11. Sa to cze, Bozo, kwa-
limy a twoje meno czeszimy, kaj
tež ta šynta Jandzelsta czi wjecz-
nu czesz a kwalbu da.

12. My prošmy, so by koždy
czaš jim kasał wostacj pola nas
a sdjerjecz twoje stadleschko, kiž
ty sam pašesch psches słowo.

447.

Die Engel, die im Himmelslicht.

Vos: Bydž kwalba Bohu zc.

Czi Jandzeljo, kiž we swjetli
tem Knesej kwalbu dadža a wi-

dža jeho wobstajnje, tnych Boh
do swjetka šadža; a tola su
tež wot Knesa tu pošlani,
so schuzuja te djjeczi we tem
swjeczi.

2. D wulka lubosz wot Boha,
kiž won nam khudym dawa, so
jena mysl tež Jandzelsta by djje-
czi sakhowata, kiž so mu lubje
dowjerja. Da spjewaj, schtož
ton jasyt ma, schaf Bohu (Jan-
dzelemi.

3. Ach! bydžje jako Jandzel-
jo, wy šmertni, na tym swje-
czi, to ze mjecz nadne kralestwo,
so wy šje jako djjeczi, to ze-
dža šweczi Jandzeljo, so sta-
ne Boža wola so we nebju a
na semi.

4. Ach! czišcje precz, schtož
šadžeta was hjeschje we tem
czjeli, hacž runje wam so czesch-
ko sda, so byschje pokoj mjeli.
Ton nerjad tudy wuredžje a
myšlje knebju pschimedžje, tak
šlužje Bohu renje.

5. Czi ludžo, kotsiž stary kwaš
tho rjecha wduschi maju, czi
nepschindu na rocžny czaš, džež
Jandž'lo šaspjewaju to: Šswja-
ty, swjaty, swjaty je, kiž bje-
sche, je a wostane, ton wulki
Knes Zebaoth.

6. D Jesu! cžin me hotow'ho
a dostojnho cze kwalicz, so dny
ton czaš je wokolo, so bdu so
swjeta šdalicz, ja tebe moł tam
pošbjency a pschi tebi tak staj-
nje bycz, to daj mi snady,
Hamen.

J. Ch. K.